

Lövetei Lázár László: Halotti beszéd

Egynémely kortársamnak

Látjátok, feleim,
De ha nem látjátok,
Akkor felnyitom a Suzuki csomagtartóját:
Néhány éve egy pár gumicsizma
És egy élesre fent kisfejsze az állandó társaságom autózás
közben,
Pedig minek ez a flancolás?
Mikor járok én erdőbe?
Na ugye?
Akkor meg miért hurcolom magammal azt az egy pár
gumicsizmát
Azt az élesre fent kisfejszét a Suzuki csomagtartójában?
Mi az, hogy *Mit lehet tudni?*
Mi az, hogy Hátha gombászni támad kedvem,
S akkor majd kell a gumicsizma is,
A kisfejsze is?!
Miért nem hordja a gumicsizmámat valaki,
Akinek tényleg kell?
Miért nem használja a kisfejszemet valaki,
Akinek tényleg kell?

Látjátok, feleim,
De ha nem látjátok,
Akkor csatolom a fotót arról a nagy rakás varashátú
galambgombáról,
Amit négykézlábra ereszkedve tavaly nyáron szedtem:
Gyermekkorom kedvenc gombája –
Hogy örültem, amikor nyári kaszáláskor,
Őzeresztőben ilyen fiatal „kékhátúkat” találtunk!
Felrakni őket a kályhalapra,
Megsózni,
Majd amikor levet eresztenek,
Kihörpinteni a csészécskékből az istenek forró italát!
Na igen,
Miközben négykézlábra ereszkedtem,
Az a gumicsizma volt a lábamon,
Azt a kisfejszét hurcoltam magammal,
De miért fotóztam le a gombákat?
És miért nem hagytam azt a nagy rakás varashátú
galambgombát valakinek,
Akinek tényleg kell?

Látjátok, feleim,
De ha nem látjátok,
Akkor elmondom:
Miközben négykézlábra ereszkedve gombásztam,
Egyik bokor alatt félig-meleg fekvőhelyre találtam,
A nyomokból ítélve egy őzsuta feküdhett meg ott,
Néha mondogatom, hogy én is visszavonultam falura
egy bokor alá
De a bokor alja ez esetben csak metaforikusan értendő,
Akkor meg miért mondom?
Miért nem hagyom a falut annak,
Akinek tényleg kell?
Miért nem hagyom a bokor alját annak,
Akinek tényleg kell?

Látjátok, feleim,
Se por,
Se hamu nem vagyok:
A por legalább csípi a szemet,
A hamuból legalább lúgot főznek.

De egyszer majd hátha én is por leszek.
Remélem, én is por leszek!

De egyszer majd hátha én is hamu leszek.
Remélem, én is hamu leszek!